

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. v. post. iii. d[omi]nica[m] adue[n]tus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

vincendi de peccatis vestris: quod dicere poteritis: Jura dicunt: Nemo potest venire contra actum suum. scilicet de adoptionibus. l. post mortem. Et xij. q. ij. Bonem? Pensate quantum commisit fur qui capis furto oneratus: et perdit torculari manu. propterea scripta et signata: continens perditionem regis. Tunc homicida in ipso homicidio deprehensus. Expone et applica. Notando tamen illud Hieronimus. Quod commisit fur cum comprehensus: sic profuse sunt dominus israel.

Feria. v. post. iij. dominicam aduentus

Advocamus

Et pauperes evangelizantur. Matth. xij. Tunc vere evangelizant. i. per evangelium instruuntur: si abijciant opera tenebrarum. Pauperes quippe evangelica tria includit que etiam multum profuerunt ad abijciendum opera tenebrarum. Primum est mendaciarum despectio. Nam sicut dicitur j. Jo. iij. Si quis diligit mundum non est charitas patris in illo. Secundum est superbius vilipesio. Unde Augustinus. Recte dicuntur pauperes: scilicet humiles et timores dei. i. non habentes instantem spiritum Tertium est recta intentio: ut videlicet hoc fiat propter dei gloriam: propter quod dicebat Petrus in persona sua et aliorum. Mat. xix. Ecce nos relinimus omnia et secuti sumus te.

Advocamus et. Pro primo. An incarnatio sit ex mera dei voluntate. An impetrata sit hoc patrum antiquorum merita. Quod ex meritis sanctorum. Quia super illud psalmus. Propter misericordiam inopum etc. dicitur gloria. ibidem. Exurgat. i. mittat filium propter gemitum pauperum. Quod pro peccatis suis precerunt et gemit. Nam aliter non essent digni. au filio. Contra. Titus. iij. Apparuit benignitas et humani saluatoris nostri dei: non ex operibus iusticie que feci. nos: sed secundum suam misericordiam. saluos nos fecit. Ruridetur Bona. in. iij. di. iij. Unde in alio aduentuali sabbato anno. iij. dominicam aduentus art. ij. Pro fundamento. Cordeplemur quod benigna misericordia dei vere ad se profugerit. Unde Seneca. ad Lu. Non sunt dii fastidiosi non invidiosi admittunt et ascenduntibus manum porrigunt. Et dicitur vindocian. in Tob. Nescit abesse deus in se sperantibus: egros vi-

sitat: elisos erigit: arcet non? Querit? An ex pura misericordia dei absque meritis etc. Dicuntur. Et quod concludit quod tale beneficium non est in se retributio: sed dignationis eminentissimi me: id bene dicit Paulus. Apparuit benignitas etc. O maledicti peccatores ingrati tanto beneficio que quotidie pessimum dominum offenditis que tantam vobis sue pietatis dulcedinem exhibuit. O lubrici: o avariti prosumi etc. quod terribile est facere in iudicio videre poteritis que nunc eius ineffabilem misericordiam et benignitatem premitis: quam utique benignitatem evidenter me in sua incarnatione declaravit. Figura Ero d. iij. Cum venit dominus liberare populum hebreorum de egypto: apparuit moysi in flamma ignis in medio rubi. Et videbat quod rubus arderet et non combureret. Et hoc factum est in monte seneb in deserto. Quod interpretatur ardor que signat ardorem divine charitatis que et signat per flammam ignis que rubum non consumebat. Est enim flamma dulcis ardens in bonis Sed sic dicitur Malach. iij. Ipse quasi ignis consumens est: super respectu malorum.

Pro secundo. Super etc. Hic nunc de sexta que est consideratio discussive redditiois sive reddere rationis. Tunc enim vnicuique dicitur illud Lu. xvj. Redde rationem villicationis tue. Ita enim non poteris villicare. Erat autem tunc reddenda ratio generaliter de omnibus donis concessis: malis commissis: omnibus bonis omissis. Primum dicendum de omnibus donis concessis. Quia siquidem deo accepimus? j. Cor. iij. Quid habes quod non accepisti? Et Grego. Cum crescunt dona: rationes etiam crescunt honorum. Exigitur ergo ratio de omnibus donis. Primum de donis spiritualibus. Secundo de donis corporalibus. Tertio de donis temporalibus. Primum etc. puta de donis spiritualibus in natis. scilicet de anima et eius potentibus naturalibus. Ideo de anima dicit Bernardus. Ut michi si talentum michi creditum negligenter serva vero peccato sanguine agni incolumitatem magis appreciatum. Item de donis spiritualibus adquisitis: cuiusmodi sunt scientie quibus multi abutuntur. Ideo. j. Cor. iij. Comprehendam sapientes in astutia eorum. Et Luce. xij. Servus sciens voluntatem domini sui et non faciens: plagis verberabitur. Item de donis spiritualibus gratiis

cuusmodi sunt virtutes theologice et do-
na spūs sancti: grā sacramentalis et remis-
sio peccatorum et huiusmodi. **Jō vi. paul. ij. Coz. vi.**
hortamur vos ne in vacuū grām dei re-
cipiatis. **Secūdo** de donis corporalibus
cuusmodi sunt fortitudo pulcritudo vali-
tudo quibus multi abutiuntur. **Est enim corpus quasi**
castrū quod a deo tenemur in feudū: debemus
illud custodire caste et serē: quia templū dei
est. **j. Coz. vi.** An nescitis quia corpora vestra
templū sūt spūs sancti. **Triplīci** autē rōne debe-
mus deo suire de corpore et mēbris eius. **Tū**
rōne cōditionis: quia corpus nōrū ipse deus con-
didit. **Tū** rōne expositōis: quia totū corpus
suū pro nobis exposuit. **Tū** rōne pmissōis:
quia tantā remuneratiōe corpori sibi serui-
enti repromittit: nō dicit. **j. Coz. vi. Coz. vi.**
nō fornicationi debet sed dō. **Tertio** d
donis temporalibus. **Ecclesia. xj.** In bonis sit cor-
tium: et scito quia pro his oibus adducet te
deus in iudiciū. **scz. p. diuitijs: delicijs et ho-**
noribus. **De diuitijs dicit iob. xx.** Diuitias
quas deuorauit euomet et de ventre eius
extrahet eas deus. **Et chryso. sup. matth.**
Diuitias accepisti: nō ut lasciuie viuas: sed
ut in elemosinis expendas. **Que enim ha-**
bes pauperū sūt sed tibi sūt credita etiam
si ex laboribus iustis et hereditate p̄na sue-
cessor eorum factus es. **Horate ergo quā di-**
uitie bene exposite erūt in testimoniū pro
bonis. **Job. iij.** Quomō potueris esto
misericors et sequit. **Bonū enim desaurū**
tibi thesaurizas in die necessitatis. **Diui-**
tie autē malorū erūt in testimoniū sue da-
mnatōis. **Jō auaris dicit. Jaco. v.** Thesau-
rizatis vobis iram in die nouissimo. **De**
delicijs autem et honoribus dicit. **Apo. xvij**
quātū glificauit se et in delicijs fuit tantum
date illi tormentū et lucrū. **Quod tremen-**
da est huius ratiōis redditiō de oibus do-
nis. **Exemplū de iob qui a deo misericors**
fuit ut diceret. **Job. xx.** Pater erā paupe-
rū **Et tñ dicebat. Job. xxj.** Quid faciaz
cū surrexerit dñs ad iudicandū: et cū que-
sierit quid respondebo illi. **Respondit non in**
vterro fecit me.

Pro tertio. **Audistis et. Pensate quā**
res est magni ponderis velis nolīs
rationem habes reddere de oibus cōces-
sis. **Dicit lex. Qualitas negocij est: considera**
da. **ff. de iudicijs nōn. l. ij.** **Et l. vñ. vi. l.**

vj. qñ. Et de appel. Cū sit romana. Et de
iureiurā. c. vl. in fine. **Nam si quis haberet**
rationē reddere prudenti et seno principi
de mille florenis sub pena capitis **Eredo**
malū eēt sollicitus. **et multo magis pro red-**
denda rōne de tota vita corā deo et ange-
lis et sanctis oīs. **Cū iob dicebat. Job.**
xxij. A facie eius turbatus sum et colide-
rans eum timore sollicitor.

Geria. vj. post. iij. dñicā aduent.

Abiiciamus
et. **Abijt in mōrana cū festi**
natiōe **Lu. j.** **Abijciamus et**
et. **ut ire possimus in mōrana. Ubi sunt**
tria cōsideranda: vicz necessaria recessio.
Abijt: recedentis accessio in mōrana: ac
cedentis festinatio cū festinatione. **De. j.**
Esa. lv. Derelinquat impius viam suā et
vir iniquus cogitationes suas et reuertat
ad dñm. **De secūdo. Esa. ij.** Venite ascē-
damus ad montem dñi et ad domū dei (a-
cob. **De tertio. Heb. iij.** Festinemus in-
gredi in illam requiem.

Abijciamus et.
Pro p̄mo. **An p̄destinatio ch̄i respe-**
ctu nostre sit causa exemplaris. **Q**
nō. **Exemplaris nō est exēplar: sed p̄desti-**
natio nō ē aliud q̄ p̄missio pertinet ad exē-
plar igitur. **Cōtra. Aug. de p̄destinatioe**
setōz. **Preclearissimū iūmē p̄destinatiois**
est iēt. **his. Rūdet bonū in. iij. dis. xj.** hoc
pōt intelligi dupliciter. **Aut de p̄destina-**
tione quātū ad principale signatū quod ē di-
uina essentia et sic nulla p̄destinatio exēm-
plar habet ab alia: quia oēs vnū sunt. **Aut**
quātū ad cōnotatū quod est grā et gloria: et
tūc dicendū quod duplex est exēplar. **Quod**
dam interius in mente artificis. **Aliud ex-**
terius ad quod aspiciens artifex regulari-
ter: sicut patet in his quod faciunt calciamē-
ta. **Dicendū itaqz quod p̄destinatio christi re-**
spectu dei p̄destinantis nō est nostre p̄de-
stinatiois exēplar. **deus enim nō p̄destina-**
uit nos aspiciens ad aliquid aliud a se sed
vnūquodqz p̄uidit in se et disponit fm ra-
tione p̄p̄iam. **Sed bene ipa ch̄i p̄desti-**
natio ē exēplar exteri⁹ directū respectu no-
stri: tam in credendis q̄ in expectandis